

vi, der færdes blandt de menige danskere, alt om, og det viser alle meningsundersøgelser. Danskerne er optaget af vold, de føler sig utrygge, men jeg forstår, at for statsministeren er det ikke et samfundsproblem, det er bare noget, oppositionen polemiserer med.

Det kan da ikke skjules, at det, statsministeren sagde i nytårstalen, ligger utrolig langt fra det, der står i den voldspakke. Vi vil ikke finde os i det, sagde statsministeren. Hvor søren er misbilligelsen blevet af i voldspakken? Det er jo ikke andet end en gang snak om, at unge ikke opfører sig hensigtsmæssigt, og så skal de hjælpes. Jamen hvad så, når de har begået vold? Ja, så taler man altså om nogle småjusteringer for 40 sager. Hvad med de 9.000 anmeldelser?

Helge Adam Møller (KF):

Statsministeren siger, at han ikke interesserer sig for en gang sniksnak om teknik. Det kan jeg godt forstå, og det er jeg også enig i, men det var heller ikke teknik, jeg snakkede om, det var i virkeligheden ærlighed, for det, justitsministeren altså gik ud og sagde og i en uge blev ved med at sige, var ikke sniksnak om teknik, det var meget klart et budskab om, at i de to voldsparagraffer 245 og 246, hvor strafferammen var 4 år og 8 år, skulle strafferammen forøges. Og det vil sige, at der altså var ca. 700 voldsmand hvert år, der skulle straffes hårdere.

Det var det, justitsministeren sagde. Jeg troede, det var på regeringens vegne. Nu kan vi se det, regeringen har lagt frem. Det er altså ikke det, som justitsministeren sagde, og det vil betyde, at det kun er 40, der bliver straffet hårdere, og det er det, jeg efterlyser, ikke sniksnak om teknik; jeg efterlyser, at et ord er et ord. En justitsminister tegner hele regeringen, og det gjorde ministeren altså ikke.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, det fremstår meget godt, hvem der repræsenterer polemikken og sniksnakken omkring indgreb over for den tiltagende vold i samfundet. Jeg tror, de fleste kan se, at det er regeringen, der bidrager med det, og ikke oppositionen.

Når det er interessant for oppositionen alligevel at finde ud af, hvad der egentlig er sagt tidligere – hvilket statsministeren ikke kan lide vi gør – så er det jo for at se, hvor der er sammenhæng, og hvor der bestemt ikke er sammenhæng i de meldinger, der er kommet, for bl.a. i hvert fald for mit vedkommende at finde frem

til, hvor stor en grad af handlefrihed regeringen overhovedet har for at finde sig til rette med andre partier og dermed med et flertal i Folketinget om at lave et indgreb.

Det, som vi kan se klart og tydeligt, er, at regeringen, som det ser ud, ikke har nogen manøvre frihed, fordi man har fundet den mindste fællesnævner i bestræbelserne på at komme volden til livs. Derfor spørger jeg statsministeren endnu en gang som chefen for regeringen: Hvor har regeringen sikret sig muligheden for at kunne forhandle med det udspil, der er kommet? Er det ikke korrekt, at dette er mindste fællesnævner, som der i realiteten ikke kan gøres ret meget ved, før regeringen ikke mere selv kan stå bag det udspil, der er kommet?

Inge Dahl-Sørensen (V):

Kan statsministeren forstå, at det er svært for den danske befolkning at have tillid til statsministerens udtalelser, og her tænker jeg på nytårstalen? Det var store ord om, at vi ikke vil finde os i det, at vi vil den vold til livs, og at der skal strammes op, og så ender det hele i ingenting. Tror statsministeren virkelig, at han kommer den grove vold til livs med den voldspakke, som nu ligger – godt hjulpet på vej af hr. Bjørn Elmquist?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne bede statsministeren bekræfte, at undersøgelserne altså viser, at volden ikke er tiltagende, som hr. Kristian Thulesen Dahl påstår, men tværtimod har været faldende.

Jeg vil også godt spørge statsministeren på baggrund af den kolde skulder, han får fra de borgerliges side, om det ikke vil være torskedumt, undskyld udtrykket, hvis regeringen nu fortsætter med at lægge sig på knæ og trygle de borgerlige om forhandlinger med et sådant udgangspunkt, som de borgerlige her har vist i dag. Ville det ikke være klogere at tage bestik af virkeligheden og erkende, at strengere straffe ikke er midlet, som hjælper? Så kunne man jo drøfte med venstrefløjten, hvor der kunne være et flertal for noget fornuftigt her i Folketingssalen.

Men tror statsministeren virkelig, at den pakke, som hans minister nu vil lægge frem, vil kunne finde et flertal her i Folketinget efter den hånlige modtagelse, som den borgerlige fløj her i salen allerede på forhånd har givet statsministerens udspil?